

Állandóan poharankint kimérve

KNAPPE JÁNOS

éttermekben (Vár ucca 2. sz.)

**SZENT ISTVÁN
PORTER-SÖR**

a sörök királya!

Palackokban minden jobb fűszer- és csemege-
üzletben kapható. 854**SZAKALLSZARITÓ**

Irja JUHASZ GYÜLA

Késő szüret

Majdnem minden áldott nap kísértőlok valamelyik temetőbe. És megbékülve és alázatosan arra gondolok ilyenkor, hogy egyszer majd nem fogok visszasétálni többé.

A hetvenéves Sudermann meghalt. A kritikusai szerint már körülbelül harminc éve halott. De azért én azt gondolom, hogy még ő is feltámadhat egyszer. Mert a mese és a qiccs örök.

A napokban egy temetési vállalat kirakatában ezt a cédulát olvastam: Mindjárt jövök. Pardon, nem olyan sürgős — gondolják magukban a járókelők.

A szinügyi bizottságban senkinek se jutott eszébe — a színház vezetéséről nem beszélve — hogy a műsorból kifejejtettek valamit. December elseje Vörösmarty születésnapja. A legnagyobb magyar költők egyike, aki többek között a leggyönyörűbb magyar szinpadí költeményt, a Csongor és Tündét is írta, igazán megérdemelné a hálas utókorától és a házi kezeléstől, hogy legalább egy évben egyszer megemlékezzenek róla. Lehet, házában a nemzeti irodalom nagyságaival szemlélve én nagyon tanár vagyok és egy téves irányzat híve, de azt hiszem, hogy Szeged város szinben is vannak némi kötelezettségei. És hogy a szinügyi bizottságnak — amely különben derék konzervatív urak gyülekezete — nem csupán a sztárok kengeréről és térde kalácsáról kell tárgyalnia, hanem nagyobbakra is lehet néznie.

Furcsa álmom volt az éjjel. (Minden álmom furcsa, talán még a valóságnál is furcsább.) A jövő században ébredtem föl, második Móra Ferenc átalásait szemléltem meg. Eppen egy rejtelmes papiruszt emeltek ki a szegedi városi amfiteátrum romjai közül. Ezeket a titokzatos hieroglifákat olvastuk ki belőle:

Ferenc József keserűvize.
A régi nyár operett.

Egy szinlap töredéke volt 1928-ból.

2580 rádióállomás van Szegeden

(A Délmagyarország munkatársától.) A rádió szegedi térfigyeléséről érdekes adatokat mondott el a posta vezetésébe. A rádió eddig nem tulságosan volt elterjedve Szegeden, aminek oka csupán abban keresendő, hogy a rádió most még nem olcsó mulatság. 1928-ban azonban az emelkedés rapid tempót vett és az idén a szegedi rádióállomások ezer készülékkel szaporodtak

és a szegedi rádióelőfizetők száma ma pontosan 2580. A gyors emelkedés, amint bennünket a postán informáltak, annak köszönhető, hogy a detektoros készülékek meglehetősen olcsók és így mostanában nagyon sokan bevezették. A sok előfizető a postának kitűnő üzlet, mert tudvalevőleg minden rádióelőfizetőnek havonként 2.40 pengőt kell fizetni, ami 2580 állomásnál több mint hatezer pengő.

Szeged halála és feltámadása

Irja: Szabó László

IV.

A város vízi mérnöke.

Az első ember, aki a Tisza kiöntéseivel tudományosan foglalkozott, Vedres István volt.

Vedres György szegedi polgárnak és Sári Rozáliának fia, Vedres István 1765 szeptember 22-én született Felsővároson. A régi világban az egész Felsőváros népe a Tiszából vagy éppen a Tiszán élt. Már gyermek korában ismerte és nyilvánvalóan szerette is a Tiszát Vedres István, aki a pesti egyetemen fejezte be tanulmányait és 1786-ban földmérői diplomát kapott. Ez a diploma persze nem jelentett valami nagy műszaki tudományosságot; Vedres legfőbb oktatója Dugonics András volt, a piarista, aki maga sem volt mérnök. De amint megvolt a diploma, az éppen akkor megüresedett szegedi földmérői állásra első helyen Vedrest ajánlotta a város tanácsa és a helytartótanács ki is nevezte Vedrest földmérővé. Tizenkilenc esztendeig egész csöndben végezte Vedres a hivatali tennivalókat; verseket írogatott, 1792-ben megnősült, — Rózsa Terézia volt a felesége neve. 1805-ben

kiadott egy nagy feltűnést keltő munkát, melynek ez volt a címe: »A Tiszát a Dunával összekapcsoló új hajókázható csatorna eránti értekezés.« A pest—szegedi csatorna terve e szerint Vedrestől ered, aki a csatornát nemcsak hajókázásra, hanem öntözésre és a vad-vizek levezetésére is fel akarta használni. »A bankócédulák elenyészethetőségéről való vélekedés« (1807) és »A sivány homokság használhatása« (1823) című értekezései azt mutatják, hogy a nemzetgazdasági problémák iránt nagyon érdeklődött. 1808-ban megalapította a róla nevezett »Vedresháza« telepet. A szőregi uradalom akkoriban Szeged város zálogos birtoka volt; ebből a Tisza partján 3600 holdat bérbéve Vedres azzal a kikötéssel, hogy ezt a területet egy háromezer öl hosszú töltéssel ármentesítenie kell. Vedres kertész-telepnek szánta Vedresházát; építkezett rajta, erdőt ültetett, malmokat állított, dohányt termelt, sőt 1811-ben száz holdon kísérletezett a pamut-termeléssel, állítólag jó eredménnyel. Az 1816-iki árvíz azonban az egész Vedresházát elpusztította. 1821-ben lemondott állásáról; nyugdíj helyett azt a kegyet kapta, hogy továbbra is Szeged város földmérőjének nevezhesse magát.

Élete utolsó éveiben írta Vedres István »A tul a Tiszai nagyobb Árvizek eltéríthetőségéről egy két szó« című értekezését, melyet Vörösmarty Mihály 1830-ban közölt folyóiratának, a Tudományos Gyűjtemény-nek VI. kötetében. Ez az értekezés nemcsak azt árulja el, amit a szerző a bevezetésben hangoztat, hogy »az árvizekkel, töltésekkel, s vízeresztő tsatornákkal hivatala folytatása és fölvállalt kötelesege teljesítése alkalmával mindég ügye s baja volt«, hanem azt is, hogy ő a Tiszát valami legyőzhetetlen erőnek tartotta, melynek pusztító árja ellen csak bizonyos mértékig lehet védekezni. Volt benne valami a pogány magyarból, ki a hegyekben és folyókban az embernél hatalmasabb démoni erőket látott. Életének tapasztalatai arra tanították, hogy a Tisza

Világhírű

„WELLNER“**alpacca evőkészlet****6 személyes gyönyörű
kazettában, 8 havi részletre**

előleg nélkül

85 pengő.

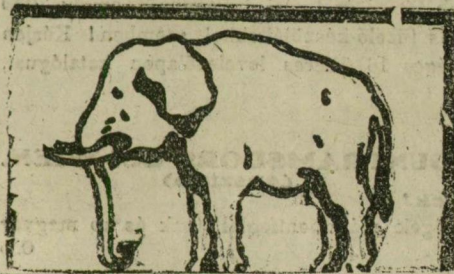
Kinaezüst disztárgyak, likörös, kávé és boros készletek szintén 8 havi részletre. Disztárgyakat tartalmazó 5000 fényképes nagy árjegyzékem kívánatra elküldöm. 904

GÁSPÁR FERENC ékszerész

Mikszáth Kálmán ucca 12. (Valéria tér sarok.)

EREDETI * WELLNER * ALPACCA**EVŐESZKÖZÖK.**

K.54

**Csak elsőrangú minőség!
Mindenütt kapható!**